NORAKSTS
Lieta Nr.142280012
(1-1068-13/36)

ADMINISTRATĪVĀ RAJONA TIESA
JELGAVAS TIESU NAMS

S P R I E D U M S
LATVIJAS REPUBLIKAS VĀRDĀ

Jelgavā 2013.gada 26.februārī

Administratīvā rajona tiesa
šādā sastāvā: tiesnese S.Ozola,

piedaloties personai, kuru sauc pie administratīvās atbildības, – *P.M.*,
atklātā tiesas sēdē Administratīvās rajona tiesas Jelgavas tiesu namā izskatīja administratīvā pārkāpuma lietu, kas ierosināta, pamatojoties uz *P.M.*, personas kods */personas kods/*, sūdzību par Rīgas pašvaldības policijas Ceļu policijas pārvaldes priekšnieka 2012.gada 29.marta lēmumu Nr.10/ZV097886/1.

Aprakstošā daļa

[1] 2012.gada 2.februārī Rīgas pašvaldības policijas Ceļu policijas pārvaldes (turpmāk arī – iestāde) inspektore sastādīja administratīvā pārkāpuma protokolu Nr. ZV 097886 (turpmāk – Protokols), kurā konstatēts, ka *P.M.* (turpmāk – sūdzības iesniedzējs) 2012.gada 2.februārī plkst.20.30, vadot transportlīdzekli VW ar valsts reģistrācijas numuru */reģistrācijas numurs/* Rīgā pa Šķūņa ielu no Amatu ielas puses Laipu ielas virzienā, neievēroja 415.ceļa zīmi „Gājēju un velosipēdu ceļš". Tādējādi pārkāpta Ceļu satiksmes noteikumu (Ministru kabineta 2004.gada 29.jūnija noteikumi Nr.571) 293.17.punkta prasība. Saskaņā ar Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa (turpmāk – LAPK) 149.^{29}panta otro daļu pārkāpuma izdarīšanas vietā sūdzības iesniedzējs sodīts ar naudas sodu Ls 40 apmērā.

Sūdzības iesniedzējs Protokolā ierakstījis paskaidrojumu, ka savu vainu neatzīst, nekādas ceļa zīmes nebija un sniedzis papildu rakstveida paskaidrojumu, kurā norādījis, ka

braucis pa Vecrīgu, kur ir atļauts. Transportlīdzekli apturēja Pašvaldības policijas darbinieki, kas norādīja, ka ir pārkāpti Ceļu satiksmes noteikumi, kas aizliedz braukt. Sūdzības iesniedzējs paskaidrojis, ka nekādas aizlieguma ceļa zīmes nav bijis un ka viņš nav pārkāpis Ceļu satiksmes noteikumus.

Rīgas pašvaldības policijas Ceļu policijas pārvaldes priekšnieks, izskatot sūdzības iesniedzēja sūdzību, 2012.gada 29.martā pieņēma lēmumu Nr.10/ZV097886/1 (turpmāk – Lēmums), ar kuru sākotnējo lēmumu atstāja negrozītu.

Lēmumā secināts turpmāk minētais.

[1.1] Iepazīstoties ar lietas materiāliem, konstatēts, ka sūdzības iesniedzējs, vadot transportlīdzekli pa Šķūņu ielu Laipu ielas virzienā, ir braucis pa gājēju un velosipēdu ceļu.

Saskaņā ar Ceļu satiksmes noteikumu 293.17.punktu 415.ceļa zīmes darbības zonā atļauts pārvietoties tikai gājējiem un braukt velosipēdiem. Atbilstoši Ceļu satiksmes noteikumu 111.punktam pa ietvēm, gājēju ceļiem, velosipēdu ceļiem, kā arī gājēju un velosipēdu ceļiem mehāniskajiem transportlīdzekļiem braukt aizliegts.

[1.2] Saskaņā ar Ceļu satiksmes noteikumu 4.punktā noteiktajiem ceļu satiksmes noteikumu dalībnieku pienākumiem ((..) ievērot ceļa zīmju prasības), pašam transportlīdzekļa vadītājam, vadot transportlīdzekli, ir jāpārliecinās par to, vai netiek pārkāpti Ceļu satiksmes noteikumi

[1.3] Par LAPK 149^{29}.panta otrās daļas pārkāpumu ir paredzēts naudas sods Ls 40 apmērā. Tas nozīmē, ka, konstatējot attiecīgo pārkāpumu, iestādei nav nepieciešams vērtēt lietas apstākļus, lai pamatotu konkrēta soda apmēra piemērošanu, un nav ņemami vērā LAPK 32.panta otrajā daļā minētie soda apmēra noteikšanas kritēriji.

Konkrētajā gadījumā tika izvērtēta administratīvā akta vajadzība un piemērotība attiecīgā mērķa – Ceļu satiksmes noteikumu ievērošana – sasniegšanai. Kā liecina ilggadīga Ceļu satiksmes noteikumu piemērošanas prakse, līdz šim mērķi nav izdevies sasniegt ar līdzekļiem, kuri mazāk ierobežo lietas dalībnieku tiesības vai tiesiskās intereses, tāpēc naudas soda piemērošana ir pamatota.

[1.4] Sākotnējais lēmums ir pamatots, to pieņēmusi kompetenta amatpersona un ir ievērots proporcionalitātes princips, jo sabiedrības interesēs ir vienveidīgi un precīzi ievērot Ceļu satiksmes likuma un Ceļu satiksmes noteikumu prasības.

[2] 2012.gada 10.maijā Administratīvajā rajona tiesā saņemta sūdzības iesniedzēja sūdzība par Lēmumu, kurā sūdzības iesniedzējs norāda, ka ir ievērojis Ceļu satiksmes noteikumu prasības un, ja viņš būtu ievērojis ceļa zīmi „Gājēju un velosipēdu ceļš", neturpinātu kustību, ja tāda zīme būtu bijusi izvietota. Šādas zīmes nebija un līdz ar to viņš nav vadījis transportlīdzekli pa gājēju un velosipēdu ceļu.

[3] Iestādes pilnvarotā pārstāvja tiesā iesniegtajā rakstveida paskaidrojumā par sūdzību papildus Lēmumā minētajiem argumentiem norādīts, ka saskaņā ar Ceļu satiksmes noteikumu 111.punktu pa ietvēm, gājēju ceļiem un velosipēdu ceļiem mehāniskajiem transportlīdzekļiem braukt aizliegts, izņemot ceļu uzturēšanas un komunālo dienestu

transportlīdzekļus, ja tie veic ceļu uzturēšanas, remonta vai avārijas seku likvidēšanas darbus. Pašvaldības ar attiecīgu lēmumu ir tiesīgas noteikt laika posmu, kad pa gājēju ceļiem ir atļauts braukt un stāvēt transportlīdzekļiem, kas apkalpo tirdzniecības vai citus uzņēmumus, veic ar īpašuma apsaimniekošanu saistītus darbus objektos, kas atrodas tieši, ja nav citu piebraukšanas iespēju.

No lietas materiāliem izriet, ka pārkāpuma konstatēšanas brīdī uz sūdzības iesniedzēju nevarēja tikt attiecināts neviens no Ceļu satiksmes noteikumu 111.punktā minētajiem izņēmumiem.

Ņemot vērā iepriekš minēto, Lēmumā norādītie apstākļi atbilst faktiskajai situācijai pārkāpuma konstatēšanas brīdī, un pārkāpums ir pierādīts ar lietas materiāliem, tāpēc sūdzība noraidāma.

Iestāde tiesā iesniegusi pierādījumu, kas apliecina ceļa zīmju ievietojuma shēmu 02.02.2012. Rīgā, Tirgoņu-Amatu-Meistaru-Kaļķu ielās un videoierakstu, kurā redzams sūdzības iesniedzēja transportlīdzeklis.

[4] Tiesas sēdē *P.M.* sūdzību uzturēja, paskaidrojumos balstoties uz sūdzībā ietvertajiem argumentiem un papildus norādot, ka videoieraksts apstiprina, ka policijas darbinieki, uzklausot iesniedzēja paskaidrojumus, negāja noskaidrot, vai ceļa zīme ir izvietota. Videoierakstā redzams, ka pa ielu brauc vēl viena mašīna, savukārt SIA „Rīgas luksofors" shēma ir iesniegta pusgadu pēc notikuma.

Motīvu daļa

[5] Tiesa, izvērtējot lietā esošos pierādījumus, atzīst, ka sūdzība nav pamatota un ir noraidāma.

[6] Lietā nav strīda par to, ka 2012.gada 2.februārī plkst.20.30 sūdzības iesniedzējs vadīja transportlīdzekli Protokolā norādītajā vietā – Rīgā pa Šķūņu ielu starp Amatu ielu un Laipu ielu. Lietā ir strīds par to, vai sūdzības iesniedzējs pamatoti saukts pie administratīvās atbildības par Ceļu satiksmes noteikumu 293.17.punkta prasības neievērošanu, atbildība par ko paredzēta LAPK 149.^{29}panta otrajā daļā.

Ar Ceļu satiksmes noteikumu 293.17.punktu ir noteikts, ka 415.ceļa zīmes „Gājēju un velosipēdu ceļš" darbības zonā ir atļauts braukt tikai ar velosipēdiem, kā arī pārvietoties gājējiem. Savukārt LAPK 149.^{29}panta otrajā daļā paredzēta atbildība par tās prasības neizpildīšanu, kura noteikta ar 415. ceļa zīmi, – transportlīdzekļa vadītājam uzliekot naudas sodu 40 latu apmērā.

Sūdzības iesniedzējs norāda, ka viņš nav pārkāpis 415.ceļa zīmes prasības – nav braucis par gājēju un velosipēdu ceļu, jo šāda zīme konkrētajā ceļa posmā nebija (neredzēja).

Tātad tiesai lietā jānoskaidro, vai ir noticis administratīvais pārkāpums, tas ir, vai ar lietā esošajiem pierādījumiem apstiprinās fakts, ka sūdzības iesniedzējs nav ievērojis 415.ceļa zīmes prasības un vai tā bija izvietota Rīgā uz Šķūņu ielas (posmā starp Amatu un Laipu ielām).

[7] Tiesa konstatē, ka ar lietā esošajiem pierādījumiem – Protokolā fiksētajām ziņām par 415.ceļa zīmes esamību uz Šķūņu ielas starp Amatu ielu un Laipu ielu, ko apstiprina lietai pievienotā satiksmes organizācijas shēma „Tirgoņu iela-Amatu iela-Meistaru iela-Kaļķu iela" (*lietas 24.lapa*), ir pierādīts fakts par 415.ceļa zīmes darbības zonu Rīgā, Šķūņu ielā starp Amatu ielu un Laipu ielu, pa kuru sūdzības iesniedzējs vadīja transportlīdzekli.

Tādējādi Protokolā un Lēmumā pamatoti konstatēts, ka sūdzības iesniedzējs vadīja transportlīdzekli 415.ceļa zīmes „Gājēju un velosipēdu ceļš" darbības zonā, kur atļauts braukt tikai ar velosipēdiem, kā arī pārvietoties gājējiem. Līdz ar to tiesa uzskata, ka sūdzības iesniedzēja darbībās ir konstatējams Ceļu satiksmes noteikumu 293.17.punkta pārkāpums, atbildība par ko paredzēta LAPK 149.^{29}panta otrajā daļā

[8] Attiecībā uz sūdzības iesniedzēja paskaidrojumos un sūdzībā norādītajiem argumentiem par to, ka viņš nav redzējis 415.ceļa zīmi, jo tā tur nav bijusi, tiesa norāda, ka šādi argumenti ir vērtējami kritiski, jo, ja vien administratīvā pārkāpuma lietvedībā netiek pierādīts pretējais, (..) par pierādījumu uzskatāmas ziņas par faktiem, kuras fiksētas administratīvā pārkāpuma protokolā (LAPK 243.panta ceturtā daļa). Tiesa no lietas materiāliem nekonstatē, ka sūdzības iesniedzējs pārkāpuma konstatēšanas laikā būtu lūdzis policijas darbiniekiem fiksēt attiecīgas ziņas, vai ka viņam pašam būtu bijuši šķēršļi aplūkot izvietotās ceļa zīmes un pārliecināties par ceļa zīmju darbību konkrētajā vietā, kas bija viņa kā transportlīdzekļa vadītāja (satiksmes dalībnieka) pienākums.

Turklāt no publiski pieejamās informācijas interneta vietnē http://maps.google.com/maps?hl=lv&tab=wl (*Šķūņu iela, Rīga, Rīgas pilsēta, Latvija; fiksēts 2011.gada augustā*) pat redzams 415.ceļa zīmes izvietojums uz Šķūņu ielas pie 12./14.nama (pie krustojuma ar Amatu ielu), kas viennozīmīgi apstiprina gan Protokolā, gan satiksmes organizācijas shēmā fiksētas ziņas par 415.ceļa zīmes darbības zonu Šķūņu ielā, Rīgā.

Ņemot vērā minēto, tiesas ieskatā maz ticama ir sūdzības iesniedzēja norāde, ka viņš nepamanīja attiecīgo ceļa zīmi vai varēja to pārprast.

[9] Par LAPK 149.^{29}panta otrajā daļā paredzēto pārkāpumu noteiktā sankcija ir naudas

sods 40 latu apmērā. Līdz ar to iestādei, uzliekot minēto sodu, šajā gadījumā nav nepieciešams vērtēt LAPK 32.panta otrajā daļā minētos apstākļus. Tas nozīmē, ka ne iestāde, ne arī tiesa nevar noteikt citu soda apmēru, ja administratīvais pārkāpums ir konstatēts.

[10] Pastāvot šādiem lietā iepriekš konstatētajiem apstākļiem, tiesa secina, ka pārsūdzētais Lēmums ir tiesisks un pamatots, tādējādi atstājams negrozīts, bet sūdzība noraidāma.

Rezolutīvā daļa

Pamatojoties uz Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 289.[12] panta otrās daļas 1.punktu, 289.[17] panta pirmo daļu un 289.[18] panta pirmo daļu, Administratīvā rajona tiesa

nosprieda

atstāt negrozītu Rīgas pašvaldības policijas Ceļu policijas pārvaldes priekšnieka 2012.gada 29.marta lēmumu Nr.10/ZV097886/1, bet *P.M.,* personas kods */personas kods/,* **sūdzību noraidīt**.

Spriedumu var pārsūdzēt Zemgales apgabaltiesā 10 darba dienu laikā no sprieduma paziņošanas dienas, iesniedzot apelācijas sūdzību Administratīvās rajona tiesas Jelgavas tiesu namā.

Tiesnese S.Ozola